

*“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий*

ЕВТИМИЕВЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
Май-юни 2019 г. ПАРИЖ

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Човешката душа е надарена с много истини и една от тях е вярата в задгробния живот. Ние, вярващите християни, не само вярваме в него, защото в такъв вярват почти всички езичници и другояверци, а сме и твърдо убедени чрез историческия факт на славното Христово възкресение. В противен случай, както казва великият учител на езичниците апостол Павел, суетна би била нашата вяра. Ако Христос не е възкръснал, то и мъртвите няма един ден да възкръснат, а щом няма възкресение, няма и задгробен живот. Ето защо вярващите във възкръсналия Спасител имат право да се радват на този празник.

Празникът на Христовото Възкресение дойде за всички вярващи в Негово име. За всички, които са вършили добро, а са получавали зло, които съзнателно са вършили добри дела, чрез които са спасили ближния от беда, без да са търсили награда, било тук на земята, било на небесата. Най-после, с достойнство и радост имат право да празнуват светлия празник и онези, които проповядват и се борят в сегашния момент от световната история за мир сред хората и общо в света и именно заради това ще се нарекат синове Божи!

Из пасхалното слово на Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний

ОЛИВИЕ КЛЕМАН: ИЗ „РАЗМИСЛИ ЗА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО“

Христос Воскресе! В тази пасхална утрин Православната църква празнува скромно, но тържествуващо победата на Живота над смъртта. Искам да се спра по-специално на един аспект от тази победа, основен и все пак понякога забравян на Запад: темата за слизането на Христос в ада.

Смърт, ад – какво означава? Струва ми се, не просто това, че един ден ще умрем в биологичен смисъл, а и нещо, което бих нарекъл духовна смърт. Всички сме преживявали усещането, че нищо няма смисъл, че всичко е раздяла, абсурд, ужас. Състояния на ад. Чувство за безизходица.

Слизането в ада, това е преживяването от Бога по човешки, с кървава пот, на всичката агония на човечеството – Голгота, Кръста и онзи покъртителен момент, когато Исус извиква “Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?!” Тук усещаме цялата тайнственост на слизането в ада, защото какво е адът - адът е мястото, измислено от човека, за да няма Бог. Това е светът, откъдето Бог е изгонен, изоставен от човека и където човекът се чувства изоставен от Бога.

И в този миг идва Възкресението. Нещо невероятно – иконата, изобразяваща слизането на Христос в ада, този невидим Христос, спуснал се доброволно в най-непрогледния мрак, в мястото на пълна раздяла, тази икона е наречена не “Слизане в ада”, а “Възкресение”. Какво трябва да означава това за нас? Най-важното е, че оттогава Бог не е отсъстващ от никое място. Той е тук, разпнат върху цялото зло на света, това е единственият отговор на тайната на злото... И в същото време Той ни дарява силата на Своето възкресение. Тази мощна ръка, протегната, за да улови, дори не за ръката (нея или я подаваме, или не), а за китката. Протегната към китката на Адам, към китката на Ева, това е невероятната среща на двамата Адама - първия и Последния.

Сега трябва да чувстваме нашия Бог все по-ниско, все по-надълбоко. Защото какво е адът в крайна сметка? Попитайте за това някой интелигентен психоаналитик. Той ще ви каже: “А какво има във вътрешността на човека? Има омраза. Има самоубийство, убийство, лъжа, всичко това, утаено в дъното на душите ни – това е адът”. Той е отвътре и се проявява, проявява се в световен мащаб, в историята, в ужасите, в изтезанията, убийствата, несправедливостта. Ние ги виждаме, но коренът е там, в този вътрешен ад. И затова Христос не спира да слиза във вътрешния ад. И когато носим съзнанието за тези ситуации на омраза, на убийства, самоубийства, пълно съмнение и липса на надежда, тогава се изкушаваме някак си да се хлъзнем в бездната на нищото. Ако подхлъзвайки се, вместо в нищото, паднем в нозете на Христос, тогава Неговата мощна ръка ни улавя и ни извежда от ада. Слизането в ада е може би това, което отговаря най-дълбоко на историческата ситуация, в която се намираме.

Знаете, когато вървим в зори или привечер по планинско било, едната страна на планината е цялата огряна от слънце, а другата е в сянка. Това може да бъде образно казано за нашия християнски живот. Ние сме между света на ужаса, разделението, смъртта и ада и от друга страна в радостта, в пълнотата на Царството, в пълнотата на Пасхата. И цялото ни усилие, целият ни духовен живот, цялата ни битка в културата, в обществото, в цивилизацията, се състои в това да обръщаме нещата от сянката към светлината, към Христос. Това е смисълът на християнското ни битие. И на този прекрасен възглас: “Христос воскресе!”.

ХРИСТИЯНСКИТЕ СВЕТИНИ НА ПАРИЖ

В онази страшна вечер от Страстната седмица, когато адските пламъци обгърнаха парижката „Света Богородица“ пред съкрушените погледи на целия свят, християните приеха като Божия милост оцеляването на светините, превърнали катедралата в християнското сърце на Франция: Трънения венец на нашия Спасител, частиците от Светия Кръст, мощите на светците-пазители на Париж, скътани в сърцето на бронзовия петел, оцелял сред пепелта на рухналата кула-стрела. Сякаш знак за живата духовна история и несломимостта на живите камъни, единствено потребни за изграждането на вечния Божи храм.

Тръненият венец и частиците от Честния Кръст, намерен от св. Елена, майката на император Константин, малко след Никейския събор през 325 г., са пренесени в Париж по волята на френския крал и бъдещ светец Луи IX, който ги купува прескъпо от последния император на Латинската империя Балдуин II. През 1239 г. кралят лично посреща шествието със светините, облечен в проста риза, също съхранявана в храма, и отнася Трънения венец в „Нотр Дам“. За хранилище на реликвите построява изящния готически параклис „Сент Шапел“, осветен през 1248 г. По време на Френската революция, когато катедралата е превърната в храм на Разума, светините са изнесени, преди да бъдат върнати отново там в началото на XIX в. Пред Трънения венец постоянно се стичат поклонници от цял свят. В литийното шествие участват и православни.

Свещеномъченик Дионисий е първият епископ на Париж и един от покровителите на града. Относно датировката на житието му има разногласия, но се предполага, че е живял през III в. Според преданията той бил изпратен на проповедническа мисия в Галия с двама свои сподвижници. По време на гоненията срещу християните тримата били заловени, хвърлени в тъмница и обезглавени на хълма, който оттогава носи името Монмартр (хълм на мъчениците). Благодестива жена погребала тялото на светеца в гроб извън града, където по-късно са изградени базиликата в негова чест и абатството „Св. Дионисий“. Храмът се превръща в значимо духовно средище и некропол на френските крале. Вече са традиция ежегодните православни вечерни в „Нотр Дам“ в чест на светеца.

Света Геновева, девицата-покровителка на Париж, е живяла през V в. С боголюбива душа още от дете, тя дала обет за девство и се посветила на аскетичен живот и служение на бедните и болните. По време на набезите на хуните през 451 г. младата Геновева убедила изплашените жители да не бягат от града, който наистина бил подминат от враговете. По-късно при нашествията на франките девицата успяла да пробие блокадата през Сена и да осигури храна за населението. Духовна учителка на краля на франките Хлодвиг, тя отдала живота си за разпространението на християнството; по нейна воля са построени първият параклис на гроба на св. Дионисий и църквата „Св. Петър и Павел“- бъдещия храм „Св. Геновева“, където били положени и почитани нейните мощи. По време на Френската революция те са изгорени и хвърлени в Сена. По чудо част от костите на ръката ѝ е оцеляла и се пази днес в църквата „Сент Етиен дьо Монт“, където всяка година се състои православна вечерня около 3 януари – празника на светицата.

ТРАДИЦИОННИЯТ ПИКНИК В МОРЕНВИЛИЕ

С радост Ви каним на традиционния пикник по случай празника на светите братя Кирил и Методий и българската писменост и култура на 19 май, неделя, от 11,30 ч. на обичайното място – залата и поляната при кметството на **Моренвиле**. В програмата, водена от актрисата Анна Танчева, очаквайте изпълнения на българските училища в Париж, музика и танци с ансамблите „Зора“ и „Балканансамбъл“, традиционната томбола, детски игри, български специалитети, осигурени от кетъринг „Писанов“. **Предлагаме** превоз с автомобили от 10,00 ч. пред българската църква в Париж (1, Rue de la Croix Moreau, 18e). Умоляваме Ви да резервирате желаните места най-късно до 12 май. Тел: 06 95 87 23 55 или е-мейл: **karageorgievich@gmail.com**. Ще бъдем признателни, ако участвате в разходите за превоз с препоръчителна цена 10€ за отиване и връщане. Ако разполагате с места в колата си и желаете да помогнете в превоза, може да се обадите на горепосочения номер.

ПРОГРАМА НА ПРЕДСТОЯЩИТЕ БОГОСЛУЖЕНИЯ

Храмът е отворен от 9:00 ч. всеки неделен ден и в посочените празнични дни. Утринното богослужение започва от 9:30/10:00 ч., а св. Литургия - от 10:30 ч. Възможност за изповед: до началото на литургията.

Май 2019

05.05. – 2 Неделя след Пасха – Томина. В този ден ще отпразнуваме паметта на св. Георги Победоносец – Гергьовден (06.05).
 12.05. – 3 Неделя след Пасха - на св. Мироносици. *Катехизис за възрастни:* Прожекция на филма на АРТЕ „По пътя на българските манастири“. Отбелязване на паметта на св. равноапостолни Методий и Кирил (11.05).
 19.05. – 4 Неделя след Пасха - на Разслабления. **Св. Литургия от 8:30 ч. 10:00 ч.: молитва преди път и потегляне за празника в Моренвиле.**
 26.05. – 5 Неделя след Пасха – на Самарянката. *Неделно училище:* Св. Методий и Кирил.

Юни 2019

02.06. – 6 Неделя след Пасха – на Слепия.
 06.06. – четвъртък – **Възнесение Господне**. 11:00 ч. - Св. Литургия.
 09.06. – 7 Неделя след Пасха - на св. Отци от Първия вселенски събор. *Катехизис за възрастни:* Разговор за богослова Оливие Клеман.
 15.06. – събота – **Задушница**. 11:00 - Панихида.
 16.06. – **Петдесетница**. След литургията: вечерня с коленопреклонни молитви.
 23.06. – 1 Неделя след Петдесетница – на Всички светии.
 29.06 – събота – **Св. първовърховни апостоли Петър и Павел** (Петровден). 11:00 ч.: Св. Литургия
 30.06 – 2 Неделя след Петдесетница - на Всички български светии. *Неделно училище:* Светлината на добродетелите.

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Porte de la Chapelle) Контакти: Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеогиев: тел.- 06 51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Мариус Устабашиев (председател): тел – 06 30 56 58 67, ustabashiev@hotmail.fr; Юлия Талева (редактор): julia.taleva@gmail.com Интернет страница: <http://www.paroissebg.fr>; Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare